



Document de ședință

A8-0247/2016

20.7.2016

RAPORT

referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru
politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre
(COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Raportoare: Laura Agea

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

Amendamentele Parlamentului prezentate pe două coloane

Textul eliminat este evidențiat prin caractere ***cursive aldine*** în coloana din stânga. Textul înlocuit este evidențiat prin caractere ***cursive aldine*** în ambele coloane. Textul nou este evidențiat prin caractere ***cursive aldine*** în coloana din dreapta.

În primul și în al doilea rând din antetul fiecărui amendament se identifică fragmentul vizat din proiectul de act supus examinării. În cazul în care un amendament vizează un act existent care urmează să fie modificat prin proiectul de act, antetul conține două rânduri suplimentare în care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția din acesta vizată de modificare.

Amendamentele Parlamentului prezentate sub formă de text consolidat

Părțile de text noi sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul ■ sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

Fac excepție de la regulă și nu se evidențiază modificările de natură strict tehnică efectuate de serviciile competente în vederea elaborării textului final.

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE ÎN FOND	24
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	25

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre
(COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2016)0071),
 - având în vedere articolul 148 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C8 - 0098/2016),
 - având în vedere poziția sa din 8 iulie 2015 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A8-0247/2016),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 293 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei.

Amendamentul 1

Propunere de decizie
Considerentul -1 (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

***(-1) Prin Decizia sa (UE) 2015/1848^{1a},
Consiliul a hotărât, din nou, să ignore
rezoluția legislativă a Parlamentului***

European din 8 iulie 2015. Abordarea Consiliului nu este în spiritul tratatelor, slăbind cooperarea dintre instituțiile Uniunii și agravând „deficitul democratic” în raport cu cetățenii Uniunii. Parlamentul European regretă profund această abordare a Consiliului și subliniază că poziția sa ar trebui luată în considerare.

^{1a} Decizia (UE) 2015/1848 a Consiliului din 5 octombrie 2015 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre pentru 2015.(JO L 268, 15.10.2015, p. 28).

Amendamentul 2

Propunere de decizie Considerentul 1

Textul propus de Comisie

(1) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede la articolul 145 că statele membre și Uniunea se angajează să elaboreze o strategie coordonată de ocupare a forței de muncă și, în special, să promoveze o forță de muncă formată, calificată și adaptabilă, precum și piețe ale muncii capabile să reacționeze rapid la evoluția economiei, în vederea realizării obiectivelor enunțate la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

Amendamentul

(1) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede la articolul 145 că statele membre și Uniunea se angajează să elaboreze o strategie coordonată de ocupare a forței de muncă și, în special, să promoveze o forță de muncă formată, calificată și adaptabilă, precum și piețe ale muncii capabile să reacționeze rapid la evoluția economiei, în vederea realizării obiectivelor enunțate la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). **În conformitate cu articolele 9 și 10 din TFUE, în conceperea și realizarea politicilor și activităților sale, Uniunea trebuie să asigure o piață a muncii incluzivă și integrată, capabilă să facă față efectelor grave ale șomajului și să garanteze un nivel ridicat al ocupării forței de muncă, condiții decente de muncă în Uniune, inclusiv salarii adecvate, o protecție socială corespunzătoare, conformă cu dreptul muncii, negocierile colective și principiul**

subsidiarității, precum și un nivel înalt de educație și formare, alături de combaterea discriminării pe criterii de sex, origine rasială sau etnică, religie sau convingeri, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală.

Amendamentul 3

Propunere de decizie Considerentul 2

Textul propus de Comisie

(2) Strategia Europa 2020 propusă de Comisie **permite** Uniunii să-și direcționeze economia către o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, însoțită de un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, de productivitate și de coeziune socială. **Cinci obiective principale, enumerate în cadrul orientărilor relevante, reprezintă obiective comune ce orientează acțiunea statelor membre, ținând seama de pozițiile lor inițiale și de circumstanțele naționale, precum și de pozițiile și de circumstanțele Uniunii.** Strategia europeană pentru ocuparea forței de muncă are rolul principal în ceea ce privește punerea în aplicare a obiectivelor privind ocuparea forței de muncă și piața muncii ale noii strategii.

Amendamentul

(2) Strategia Europa 2020 propusă de Comisie **ar trebui să permită** Uniunii să-și direcționeze economia către o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, însoțită de un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, de productivitate și de coeziune socială. **UE are nevoie de politici holistice și investiții publice care combată șomajul și sărăcia. În această privință, crearea unor indicatori ai forței de muncă și a unor indicatori sociali în cadrul Strategiei Europa 2020 are o importanță majoră, deoarece numărul persoanelor expuse riscului de sărăcie și excluziune a crescut cu cinci milioane, în loc să scadă, rata de ocupare a forței de muncă, în unele țări, încă nu a ajuns la nivelul de dinainte de criză, iar în unele state membre procentul tinerilor care nu lucrează și nici nu urmează vreun program de educație sau formare depășește 20%, în timp ce rata abandonului școlar atinge 23%.** Strategia europeană pentru ocuparea forței de muncă are rolul principal în ceea ce privește punerea în aplicare a obiectivelor privind ocuparea forței de muncă, **incluziunea socială** și piața muncii ale noii strategii. **Aceste obiective nu au fost însă îndeplinite, iar statele membre trebuie să facă mai multe eforturi pentru a realiza rezultatele așteptate. Transpunerea în practică a Strategiei Europa 2020 în domeniul social și al ocupării forței de**

muncă trebuie să rămână un obiectiv esențial al politicii de ocupare a forței de muncă a statelor membre.

Amendamentul 4

Propunere de decizie Considerentul 3

Textul propus de Comisie

(3) Orientările integrate **sunt** în concordanță cu concluziile Consiliului European. Ele oferă statelor membre îndrumări precise cu privire la definirea programelor lor naționale de reformă și la punerea în aplicare a reformelor, reflectând interdependența și respectând Pactul de stabilitate și de creștere. Orientările privind ocuparea forței de muncă ar trebui **să reprezinte baza** oricăror recomandări specifice fiecărei țări pe care Consiliul le poate adresa statelor membre în temeiul articolului 148 alineatul (4) din TFUE, **în paralel cu** recomandările **specifice fiecărei țări** adresate statelor membre în temeiul articolului 121 alineatul (2) din tratatul respectiv. Orientările privind ocuparea forței de muncă ar trebui, **de asemenea**, să constituie baza pentru redactarea raportului comun privind ocuparea forței de muncă, trimis anual de Consiliu și de **Comisia Europeană** Consiliului European.

Amendamentul

(3) Orientările integrate **ar trebui să fie** în concordanță cu concluziile Consiliului European. Ele oferă statelor membre îndrumări precise cu privire la definirea programelor lor naționale de reformă și la punerea în aplicare a reformelor, reflectând interdependența și respectând Pactul de stabilitate și de creștere. Orientările privind ocuparea forței de muncă ar trebui **luate în considerare în cadrul** oricăror recomandări specifice fiecărei țări pe care Consiliul le poate adresa statelor membre în temeiul articolului 148 alineatul (4) din TFUE, **într-un mod echilibrat în raport cu** recomandările **de țară** adresate statelor membre în temeiul articolului 121 alineatul (2) din TFUE. **Recomandările de țară ar trebui să țină seama nu numai de indicatorii economici, ci și de cei sociali și cei legați de forța de muncă, atunci când este cazul, evaluând ex ante reformele de realizat și impactul lor asupra cetățenilor.** Orientările privind ocuparea forței de muncă **ar trebui stabilite în strânsă cooperare cu Parlamentul European și** ar trebui să constituie baza pentru redactarea raportului comun privind ocuparea forței de muncă, trimis anual de Consiliu și de **Comisie** Consiliului European. **În procedura privind dezechilibrele macroeconomice au fost introduși recent trei indicatori pentru ocuparea forței de muncă - rata activității, rata de angajare a tinerilor și șomajul pe termen lung - iar Parlamentul European, în rezoluția sa din 22 februarie 2016, a solicitat realizarea,**

pe baza acestor indicatori, a unei analize aprofundate în statele membre în cauză, care să poată conduce la sugerarea și aplicarea unor reforme economice, ale pieței muncii și a unor reforme sociale suplimentare.

1a

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2016-0030+0+DOC+XML+V0//RO>

Amendamentul 5

Propunere de decizie Considerentul 4

Textul propus de Comisie

(4) Examinarea programelor naționale de reformă ale statelor membre, cuprinsă în raportul comun privind ocuparea forței de muncă, arată că statele membre ar trebui să continue să depună toate eforturile necesare pentru a aborda ***următoarele domenii prioritare: creșterea*** participării pe piața muncii și ***reducerea*** șomajului structural, dezvoltarea unei forțe de muncă calificate ***care*** să răspundă nevoilor pieței muncii ***și*** promovarea ***calității locurilor*** de muncă și a învățării pe tot parcursul vieții, îmbunătățirea performanței sistemelor de educație și de formare profesională la toate nivelurile și creșterea participării la învățământul terțiar, promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei.

Amendamentul

(4) Examinarea programelor naționale de reformă ale statelor membre, cuprinsă în raportul comun privind ocuparea forței de muncă, arată că statele membre ar trebui să ***ia în considerare recomandările Parlamentului European din Analiza anuală a creșterii, recomandările de țară și orientările privind ocuparea forței de muncă și ar trebui să*** continue să depună toate eforturile necesare pentru a aborda ***domeniile prioritare ale creșterii*** participării pe piața muncii și ***reducerii*** șomajului structural, ***prin crearea de locuri de muncă, susținerea unei piețe a muncii dinamice și incluzive***, dezvoltarea unei forțe de muncă calificate, ***capabile*** să răspundă nevoilor pieței muncii, promovarea ***unor locuri*** de muncă ***decente*** și a învățării pe tot parcursul vieții, îmbunătățirea performanței sistemelor de educație și de formare profesională la toate nivelurile și creșterea participării la învățământul terțiar, ***precum și prin*** promovarea incluziunii sociale, ***a reconcilierii între exigențele familiale și cele profesionale, prin*** combaterea ***tuturor***

tipurilor de discriminare și a sărăciei, în special a sărăciei copiilor și prin îmbunătățirea capacităților populației în îmbătrânire.

Amendamentul 6

Propunere de decizie Considerentul 6 a (nou)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

(6a) În prezent, 120 de milioane de cetățeni ai Uniunii, reprezentând aproximativ un sfert din populația totală a acesteia, sunt expuși riscului de sărăcie și excluziune socială. Această situație de urgență, caracterizată printre altele prin menținerea numărului mare de șomeri, impune din partea Comisiei adoptarea rapidă a unor măsuri pentru a încuraja statele membre să creeze sisteme naționale de venit minim de bază, astfel încât cetățenii respectivi să beneficieze de condiții de viață decente.

Amendamentul 7

Propunere de decizie Articolul 1 – alineatul 1

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre, așa cum sunt definite în **anexa la Decizia Consiliului din 5 octombrie 2015 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre⁴ sunt menținute pentru anul 2016 și sunt luate în considerare de statele membre în politicile lor de ocupare a forței de muncă.**

Prin prezenta decizie se adoptă orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre, așa cum sunt definite în **anexă. Respectiv**ele orientări sunt luate în considerare de statele membre în politicile lor de ocupare a forței de muncă și în programele lor de reformă care se raportează în concordanță cu articolul 148 alineatul (3) din TFUE.

⁴ Decizia (UE) 2015/1848 a Consiliului din 5 octombrie 2015 privind orientările

pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (JO L 268, 15.10.2015, p. 28).

Amendamentul 8

Propunere de decizie Anexa (nouă)

Textul propus de Comisie

Amendamentul

Orientarea 5: Stimularea cererii de forță de muncă

Statele membre, în cooperare cu autoritățile locale și regionale, ar trebui să soluționeze efectiv și prompt problema gravă a șomajului, să faciliteze și să investească în crearea de locuri de muncă durabile și de calitate, să soluționeze problema accesibilității pentru grupurile cele mai vulnerabile și să reducă barierele din calea angajărilor de personal în întreprinderi, la toate nivelurile de calificare și în toate sectoarele pieței muncii, inclusiv prin reducerea birocrăției excesive, respectând totodată standardele de muncă și sociale, să promoveze antreprenoriatul în rândul tinerilor și, în special, să sprijine înființarea și dezvoltarea microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii, pentru a crește rata de ocupare a locurilor de muncă în rândul femeilor și bărbaților. Statele membre ar trebui să promoveze activ, printre altele, locurile de muncă din sectoarele verzi, albe și albastre și economia socială și să încurajeze inovarea socială.

Obligațiile fiscale ar trebui transferate de la forța de muncă la alte surse de impozitare, mai puțin dăunătoare pentru ocuparea forței de muncă și creșterea economică, protejând în același timp veniturile destinate unei protecții sociale adecvate și cheltuielilor direcționate către investițiile publice, inovare și crearea de locuri de muncă. Reducerea impozitării

muncii ar trebui să vizeze componentele relevante ale obligațiilor fiscale, combaterea discriminării și eliminarea barierelor și a factorilor de descurajare a participării pe piața muncii, în special pentru persoanele cu dizabilități și persoanele cele mai îndepărtate de piața muncii, respectând totodată standardele de muncă existente.

Politicile de garantare a faptului că salariile permit un trai decent sunt în continuare importante pentru crearea de locuri de muncă și reducerea sărăciei în Uniune. Prin urmare, statele membre ar trebui, în colaborare cu partenerii sociali, să respecte și să încurajeze instituirea unor mecanisme de stabilire a salariilor care să permită reactivitatea salariilor reale în funcție de evoluția productivității, contribuind la corectarea divergențelor din trecut fără a provoca presiuni deflaționiste. Aceste mecanisme ar trebui să asigure suficiente resurse pentru satisfacerea nevoilor fundamentale, ținând cont de indicatorii de sărăcie specifici fiecărui stat membru. În acest sens, ar trebui evaluate în mod adecvat diferențele în materie de calificări și de condiții de pe piețele locale ale muncii, pentru a asigura un nivel de trai și venituri decente în întreaga Uniune. La stabilirea salariului minim în conformitate cu legislația și practicile naționale, statele membre și partenerii sociali ar trebui să se asigure de caracterul adecvat al acestuia și să analizeze impactul său asupra sărăciei persoanelor încadrate în muncă, veniturilor gospodăriilor, cererii agregate, creării de locuri de muncă și competitivității.

Statele membre ar trebui să reducă birocrăția, pentru a diminua obligațiile excesive asupra întreprinderilor mici și mijlocii, această măsură contribuind semnificativ la crearea de locuri de muncă.

Orientarea 6: Îmbunătățirea ofertei de forță de muncă și a competențelor

Statele membre ar trebui să promoveze o productivitate sustenabilă și o capacitate de inserție profesională calitativă printr-o ofertă adecvată de cunoștințe și competențe relevante, pusă la dispoziția tuturor și pentru toți. Ar trebui să se pună accent în special asupra serviciilor de sănătate, serviciilor sociale și serviciilor de transport care se confruntă sau care se vor confrunta cu un deficit de personal pe termen mediu. Statele membre ar trebui să realizeze investiții eficace în sistemele de educație și de formare profesională calitative și favorabile incluziunii de timpuriu, îmbunătățind, în același timp, eficiența și eficacitatea acestora, pentru a ridica nivelul de know-how și de competență al forței de muncă și a mări diversitatea competențelor, permițând lucrătorilor să anticipeze și să răspundă mai bine exigențelor în schimbare rapidă ale piețelor dinamice ale muncii, într-o economie din ce în ce mai digitală. În acest scop, ar trebui să se țină cont de faptul că o serie de „competențe netehnice”, cum sunt cele de comunicare, devin tot mai importante pentru un număr mare de ocupații.

Statele membre ar trebui să promoveze antreprenoriatul în rândul tinerilor, printre altele prin introducerea unor cursuri opționale de antreprenoriat și prin încurajarea creării de întreprinderi ale elevilor sau studenților în licee și facultăți. Statele membre, în cooperare cu autoritățile locale și regionale, ar trebui să-și intensifice eforturile pentru a-i împiedica pe tineri să renunțe la școală și să asigure o trecere fără impedimente de la educație și formare la viața profesională, să îmbunătățească accesul și să înlăture obstacolele care frânează o educație de înaltă calitate pentru adulți, acordând o atenție specială grupurilor cel mai vulnerabile și nevoilor acestora, prin oferirea unor cursuri de recalificare

profesională în situațiile în care pierderea locului de muncă și schimbările de pe piața muncii necesită o reintegrare activă. În același timp, statele membre ar trebui să pună în aplicare strategii de îmbătrânire activă, pentru a permite încadrarea sănătoasă în muncă până la vârsta reală de pensionare.

Pe lângă asigurarea nivelului necesar de competențe impus de o piață a forței de muncă în continuă schimbare și susținerea programelor de educație și formare în paralel cu programele de învățare pentru adulți, statele membre ar trebui să țină cont de faptul că locurile de muncă cu un nivel scăzut de calificare sunt, de asemenea, necesare și că persoanele cu un nivel înalt de calificare beneficiază de oportunități de încadrare în muncă mai bune decât persoanele cu calificare medie sau slab calificate.

Accesul la îngrijirea și educația accesibile și de înaltă calitate a copiilor preșcolari ar trebui să reprezinte o prioritate în cadrul unor politici și investiții cuprinzătoare, cuplate cu măsuri de sprijin pentru familii și părinți și cu măsuri de reconciliere, care să ajute părinții să își echilibreze viața profesională cu viața de familie și să contribuie la prevenirea abandonului școlar și la îmbunătățirea șanselor tinerilor pe piața muncii.

Problema șomajului, în special a șomajului pe termen lung și a nivelului ridicat al șomajului regional ar trebui soluționată în mod eficace și prompt, dar și prevenită prin intermediul unei combinații de măsuri vizând cererea și oferta. Numărul șomerilor pe termen lung și problema necorelării și perimării competențelor ar trebui soluționate prin intermediul unor strategii cuprinzătoare și care să se consolideze reciproc, inclusiv prin furnizarea de sprijin activ și personalizat bazat pe nevoi și a unor forme de protecție socială adecvate șomerilor pe termen lung pentru a reveni pe piața muncii în mod conștient și

responsabil. Ar trebui să fie abordat pe larg șomajul în rândul tinerilor, prin intermediul unei strategii generale de ocupare a forței de muncă în rândul tinerilor. Aceasta include investiții în sectoare care pot crea locuri de muncă de calitate pentru tineri și dotarea factorilor relevanți, precum servicii de sprijin pentru tineri, furnizori de educație și formare, organizații de tineret și servicii publice de ocupare a forței de muncă, cu mijloacele necesare pentru a pune în aplicare pe deplin și în mod coerent planurile lor naționale de punere în aplicare a garanției pentru tineret, dar și prin preluarea rapidă a resurselor de către statele membre. Accesul la finanțare pentru cei care aleg să demareze o afacere ar trebui facilitat printr-o accesibilitate mai extinsă a informațiilor, prin reducerea birocrăției excesive și prin posibilitatea transformării ajutorului de șomaj pentru câteva luni într-o subvenție inițială de înființare a unei întreprinderi, după prezentarea unui plan de afaceri și în conformitate cu legislația națională.

Statele membre ar trebui să țină cont de disparitățile locale și regionale la elaborarea și aplicarea măsurilor de combatere a șomajului și să colaboreze cu serviciile locale de ocupare a forței de muncă.

Ar trebui abordate deficiențele structurale ale sistemelor de educație și de formare, pentru a se asigura un învățământ de calitate și pentru a preveni și a combate părăsirea timpurie a școlii, precum și pentru a promova o educație atotcuprinzătoare, de înaltă calitate, încă de la nivelul de bază. În acest scop sunt necesare sisteme educaționale flexibile, orientate înspre practică. Statele membre, în cooperare cu autoritățile locale și regionale, ar trebui să crească calitatea nivelului de studii, făcându-l accesibil pentru toți, să instituie și să îmbunătățească sisteme de învățare duale, adaptate nevoilor acestora, prin

modernizarea învățământului profesional și a cadrelor existente, cum este europass, asigurând în același timp, unde este cazul, o reconversie profesională corespunzătoare și recunoașterea competențelor profesionale dobândite în afara sistemului de învățământ oficial. Ar trebui consolidate legăturile dintre educație și piața muncii, asigurându-se în același timp că educația este suficient de vastă pentru a oferi o bază solidă pentru încadrarea în muncă pe tot parcursul vieții.

Statele membre ar trebui să își orienteze sistemele de formare mai mult către piața forței de muncă, vizând o tranziție mai bună de la formare la angajare. În special în contextul digitalizării și în ceea ce privește noile tehnologii, locurile de muncă verzi și asistența medicală sunt esențiale.

Discriminarea pe piața muncii, precum și în ceea ce privește accesul pe piața muncii trebuie redusă în continuare, în special în cazul grupurilor care se confruntă cu discriminare sau excludere, cum sunt femeile, lucrătorii vârstnici, tinerii, persoanele cu dizabilități și migranții legali. Egalitatea de gen, inclusiv egalitatea de remunerare, trebuie să fie garantată pe piața muncii, precum și accesul la servicii de învățământ și de îngrijire de calitate și la prețuri abordabile pentru preșcolari, dar și flexibilitatea necesară pentru a preveni excluderea celor care și-au întrerupt carierele din cauza responsabilităților familiale, cum sunt persoanele care îngrijesc membri ai familiei. În acest sens, Directiva privind femeile în consiliile de administrație ar trebui deblocată de statele membre.

În această privință, statele membre ar trebui să țină seama de faptul că numărul tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET) este mai ridicat în cazul femeilor decât al

bărbaților și că fenomenul NEET este cauzat, în primul rând, de creșterea șomajului în rândul tinerilor, dar și de inactivitatea corelată cu lipsa studiilor.

Statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin, cu eficiență și eficacitate, Fondul social european și sprijinul primit din alte fonduri ale Uniunii pentru a combate sărăcia, pentru a îmbunătăți calitatea locurilor de muncă, incluziunea socială, educația, administrația publică și serviciile publice. Fondul european pentru investiții strategice și platformele sale de investiții ar trebui să fie, de asemenea, mobilizate pentru a se asigura că sunt create locuri de muncă calitative și că lucrătorii sunt dotați cu competențele necesare pentru tranziția Uniunii către un model de creștere sustenabilă.

Orientarea 7: Îmbunătățirea funcționării piețelor muncii

Statele membre ar trebui să reducă segmentarea pieței muncii, soluționând problemele legate de locurile de muncă precare, munca nedeclarată și contractele în care nu se menționează numărul de ore de lucru. Normele de protecție a ocupării forței de muncă și instituțiile ar trebui să asigure un mediu adecvat pentru recrutare, oferind, în același timp, un nivel adecvat de protecție persoanelor încadrate în muncă și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă sau angajate pe baza unor contracte temporare, cu fracțiuni de normă, atipice sau contracte de muncă independentă, implicând în mod activ partenerii sociali și promovând contractele colective de muncă. Ar trebui să se asigure locuri de muncă de calitate pentru toți, avându-se în vedere securitatea socioeconomică, sustenabilitatea, salarii adecvate, drepturile la locul de muncă, condiții de muncă decente (inclusiv în ceea ce privește sănătatea și securitatea), protecția prin securitatea socială, egalitatea de gen și oportunitățile de educație și formare

profesională. Prin urmare, trebuie promovate intrarea tinerilor pe piața muncii, reintegrarea profesională a persoanelor care sunt șomere de foarte mult timp și echilibrul dintre viața profesională și cea privată, precum și asigurarea unor programe de îngrijire la prețuri accesibile și modernizarea organizării muncii. În ceea ce privește condițiile de muncă, ar trebui promovată convergența ascendentă în întreaga Uniune.

Accesul la piața muncii ar trebui să faciliteze activitatea antreprenorială, crearea de locuri de muncă sustenabile în toate sectoarele, inclusiv crearea de locuri de muncă verzi, precum și asistența și inovarea socială pentru a utiliza în mod optim competențele persoanelor, pentru a stimula dezvoltarea acestora pe întreaga durată a vieții și pentru a încuraja inovarea inițiată de angajați.

Statele membre ar trebui să implice îndeaproape parlamentele naționale, partenerii sociali, organizațiile societății civile și autoritățile regionale și locale în elaborarea și în punerea în aplicare a reformelor și politicilor relevante, în conformitate cu principiul parteneriatului și cu practicile naționale, sprijinind totodată îmbunătățirea funcționării și a eficacității dialogului social la nivel național, în special în țările cu probleme majore legate de devalorizarea salariilor cauzată de dereglementarea recentă a piețelor forței de muncă și de deficiențele negocierii colective.

Statele membre ar trebui să asigure standarde de calitate fundamentale în ceea ce privește politicile active pe piața muncii, prin îmbunătățirea obiectivelor, a impactului și a razei de acțiune a acestora, precum și a interacțiunii lor cu măsurile de sprijin, precum securitatea socială. Respectivetele politici ar trebui să vizeze îmbunătățirea accesului pe piața forței de muncă, consolidarea negocierii colective și a dialogului social, precum și

să susțină tranzițiile sustenabile pe piața forței de muncă, cu servicii publice de ocupare a forței de muncă cu calificare înaltă, care să ofere susținere individualizată și care să utilizeze sisteme de măsurare a performanței. De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că sistemele lor de protecție socială activează și abilează în mod eficient persoanele care pot participa pe piața muncii, protejează persoanele excluse (temporar) de pe piața muncii și/sau care se află în imposibilitatea de a participa la aceasta și pregătesc persoanele pentru riscurile potențiale și condițiile sociale și economice în schimbare, prin investiții în capitalul uman. Pentru a reduce sărăcia, una dintre măsurile care ar trebui introduse de statele membre, în conformitate cu practicile la nivel național, ar trebui să fie stabilirea unui venit minim proporțional cu situația socioeconomică specifică a acestora. Statele membre ar trebui să promoveze piețe incluzive ale muncii deschise tuturor și, de asemenea, să instituie măsuri eficace de combatere a discriminării.

Ar trebui să se asigure mobilitatea lucrătorilor, care ar trebui să reprezinte un drept fundamental și să rămână la libera alegere a acestora, în scopul valorificării întregului potențial al pieței europene a muncii, inclusiv prin îmbunătățirea portabilității drepturilor de pensie și a recunoașterii efective a calificărilor și a competențelor și prin eliminarea birocrăției și a altor obstacole existente. Statele membre ar trebui, în același timp, să soluționeze problemele legate de barierele lingvistice, îmbunătățind sistemele de formare în acest domeniu. Statele membre ar trebui, de asemenea, să utilizeze în mod adecvat rețeaua EURES pentru a încuraja mobilitatea lucrătorilor. Ar trebui promovate investițiile în regiunile care se confruntă cu plecarea forței de muncă în

vederea reducerii exodului de creiere și a încurajării revenirii lucrătorilor care participă la programe de mobilitate.

Orientarea 8: Îmbunătățirea calității și performanțelor sistemelor de educație și formare la toate nivelurile

Accesul la îngrijire și la o educație de calitate, accesibilă din punct de vedere financiar, pentru copiii preșcolari ar trebui să reprezinte o prioritate pentru statele membre, întrucât acestea reprezintă măsuri importante de sprijin pentru actorii de pe piața forței de muncă și contribuie la creșterea nivelului general al ocupării forței de muncă, sprijinind, în același timp, cetățenii în ceea ce privește responsabilitățile lor. Statele membre ar trebui să elaboreze politici cuprinzătoare și să asigure investițiile necesare pentru a îmbunătăți măsurile de sprijin pentru familii și părinți și măsurile de reconciliere, care ajută părinții să ajungă la un echilibru între viața profesională și viața de familie, contribuind astfel la prevenirea renunțării timpurii la școală și la sporirea șanselor tinerilor pe piața forței de muncă.

Orientarea 9: Asigurarea justiției sociale, combaterea sărăciei și promovarea egalității de șanse

În cooperare cu autoritățile locale și regionale, statele membre ar trebui să își îmbunătățească sistemele de protecție socială asigurând standarde de bază pentru a oferi o protecție eficace, eficientă și sustenabilă pe parcursul tuturor etapelor din viața unei persoane, garantând viața demnă, solidaritatea, accesul la protecția socială, respectarea deplină a drepturilor sociale și echitatea și abordând inegalitățile, precum și asigurând incluziunea în vederea eliminării sărăciei, în special pentru persoanele excluse de pe piața forței de muncă și pentru grupurile mai vulnerabile. Este nevoie de politici sociale simplificate, mai bine orientate și mai

ambicioase, care să includă servicii de calitate și abordabile de învățământ și de îngrijire a copiilor, formare și asistență eficiente în căutarea unui loc de muncă , ajutoare pentru locuință și servicii medicale de înaltă calitate și accesibile tuturor, accesul la serviciile de bază, cum ar fi accesul la conturi bancare și la internet, precum și adoptarea de măsuri pentru prevenirea abandonului școlar timpuriu și combaterea sărăciei extreme și a excluziunii sociale și, mai general, a tuturor formelor de sărăcie. În special sărăcia în rândul copiilor trebuie soluționată clar.

În acest scop, ar trebui utilizate în mod complementar o varietate de instrumente, inclusiv de facilitare a activării forței de muncă și de sprijin pentru venituri, orientate spre nevoile individuale. În acest sens, este de competența fiecărui stat membru să stabilească niveluri ale venitului minim în funcție de practicile naționale și proporționale cu situația socioeconomică specifică în statele membre respective. Sistemele de protecție socială ar trebui concepute în așa fel încât să faciliteze accesul și includerea tuturor persoanelor într-un mod nediscriminatoriu, să sprijine investițiile în capitalul uman și să ajute la prevenirea, reducerea și protecția împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, precum și a altor riscuri, precum cele la adresa sănătății și lipsa unui loc de muncă. Ar trebui acordată o atenție specială copiilor săraci, ca urmare a faptului că părinții se află în șomaj de foarte mult timp.

Sistemele de pensii ar trebui să fie structurate în așa fel încât să se asigure caracterul sustenabil, sigur și adecvat al acestora pentru femei și bărbați prin consolidarea sistemelor de pensii, cu scopul de a asigura un venit decent la pensie, cel puțin deasupra nivelului de sărăcie. Sistemele de pensii ar trebui să includă consolidarea, dezvoltarea în

continuare și îmbunătățirea celor trei piloni ai sistemelor de economii pentru pensii. Stabilirea vârstei de pensionare în funcție de speranța de viață nu este singurul instrument cu ajutorul căruia se pot soluționa problemele legate de îmbătrânire. Reformele sistemelor de pensii ar trebui să reflecte, printre altele, tendințele de pe piața forței de muncă, situația demografică, situația în ceea ce privește sănătatea și bunăstarea, condițiile de lucru și raportul de dependență economică. Cea mai bună modalitate de a soluționa problemele legate de îmbătrânire este creșterea ratei de ocupare a forței de muncă în general, cu ajutorul, printre altele, al investițiilor sociale în îmbătrânirea activă.

Statele membre ar trebui să îmbunătățească calitatea, accesibilitatea din punct de vedere financiar, accesibilitatea în general, eficiența și eficacitatea sistemelor de asistență medicală și de îngrijire pe termen lung, precum și serviciile de asistență socială și condițiile de muncă decente în sectoarele conexe, protejând, în același timp, sustenabilitatea financiară a acestor sisteme prin îmbunătățirea finanțării bazate pe solidaritate.

Statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin sprijinul oferit de Fondul social european și alte fonduri ale Uniunii în vederea combaterii sărăciei, a excluziunii sociale și a discriminării, a îmbunătățirii accesibilității persoanelor cu dizabilități, a promovării egalității între femei și bărbați și a îmbunătățirii administrației publice.

Obiectivele principale ale Strategiei Europa 2020, pe baza cărora statele membre își stabilesc propriile obiective naționale, ținând seama de pozițiile lor de plecare respective și de circumstanțele naționale, urmăresc să crească rata de ocupare a forței de muncă la 75 % pentru femeile și bărbații cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani, să reducă rata de abandon la mai puțin de 10 %, să crească la cel

puțin 40 % cota persoanelor cu vârstă cuprinsă între 30 și 34 de ani care termină ciclul de învățământ terțiar sau un nivel de instruire echivalent, și să promoveze incluziunea socială, îndeosebi prin reducerea sărăciei, vizându-se ca cel puțin 20 de milioane de persoane să nu mai fie expuse riscului de sărăcie și excluziune^{1a}.

^{1a} Această categorie de populație se definește ca numărul de persoane expuse riscului de sărăcie și de excluziune în raport cu trei indicatori (riscul de sărăcie, penuria materială, gospodării în care niciun membru nu are un loc de muncă), statele membre având libertatea de a-și decide obiectivele naționale pe baza celor mai adecvați indicatori, ținând seama de circumstanțele și prioritățile naționale.

PROCEDURA COMISIEI COMPETENTE ÎN FOND

Titlu	Propunere de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre	
Referințe	COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE)	
Data sesizării	24.2.2016	
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	EMPL 7.3.2016	
Comisii sesizate pentru aviz Data anunțului în plen	ECON 7.3.2016	
Avize care nu au fost emise Data deciziei	ECON 22.3.2016	
Raportori Data numirii	Laura Agea 18.2.2016	
Raportori substituiți	Thomas Händel	
Examinare în comisie	30.5.2016	21.6.2016
Data adoptării	13.7.2016	
Rezultatul votului final	+: 40 –: 4 0: 5	
Membri titulari prezenți la votul final	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, David Casa, Ole Christensen, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka	
Membri supleanți prezenți la votul final	Daniela Aiuto, Georges Bach, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Zdzisław Krasnodębski, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Csaba Sógor, Neoklis Sylikiotis	
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Isabella De Monte	
Data depunerii	20.7.2016	

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

40	+
ALDE	Marian Harkin, Yana Toom, Renate Weber
ECR	Zdzisław Krasnodębski
EFDD	Laura Agea, Daniela Aiuto, Tiziana Beghin
GUE/NGL	Kostadinka Kuneva,
NI	Lampros Fountoulis
PPE	Georges Bach, David Casa, Danuta Jazłowiecka, Dieter-Lebrecht Koch, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jérôme Lavrilleux, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Anne Sander, Sven Schulze, Csaba Sógor, Romana Tomc
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Ole Christensen, Isabella De Monte, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Edouard Martin, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog
VERTS/ALE	Jean Lambert, Terry Reintke, Tatjana Ždanoka

4	-
ECR	Arne Gericke,, Czesław Hoc, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius

5	0
ENF	Mara Bizzotto
GUE/NGL	Tania González Peñas, Patrick Le Hyaric, Paloma López Bermejo, Neoklis Sylikiotis

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri